

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 145/2014
04.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.К., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адвоката М.В., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 135/11 од 17.07.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3467/12 од 23.10.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 04.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 135/11 од 17.07.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3467/12 од 23.10.2013. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а, док се захтев за заштиту законитости у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 135/11 од 17.07.2012. године, окривљени С.К. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године. На основу члана 246. став 7. КЗ-а од окривљеног је одузета опојна дрога ... нето тежине ... те је одређено да ће се иста након правноснажности пресуде уништити. На основу члана 196. став 4. ЗКП-а, окривљени је ослобођен плаћања судског паушала и трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3467/12 од 23.10.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.К. и првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног С.К., адвокат М.В. поднео је захтев за заштиту законитости против ових пресуда, због повреде Законика о кривичном поступку и повреде Кривичног законика са предлогом да Врховни касациони суд усвоји

захтев и донесе пресуду којом ће укинути првостепену и другостепену пресуду и предмет вратити на поновно суђење првостепеном суду или да наведене пресуде преиначи.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, након чега је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке. На седници већа је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да су првостепени и другостепени суд правном квалификацијом радњи окривљеног С.К. за коју је првостепеном пресудом оглашен кривим као кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ-а, применили кривични закон који се није могао применити, чиме се, по оцени овог суда, нижестепене пресуде побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а у вези члана 246. став 2. КЗ-а.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног С.К. је Врховни касациони суд оценио као неосноване.

Наиме, првостепеном пресудом окривљени С.К. оглашен је кривим због тога што је неовлашћено производио опојну дрогу - ..., која садржи ..., тако што је у дворишту засадио неутврђени број биљака ... које је када су изникле заливао и окопавао, а у мају 2011. године је четири биљке убрао и сушио на који начин их је припремао за конзумирање, при чему су дана 23.05.2011. године у дворишту његове куће пронађене засађене две биљке а поред њих на земљи убране две биљке у сировом стању, различите развијености и четири биљке у шупи на сушењу. По налажењу Врховног касационог суда описане радње које је предузео окривљени садрже сва законска обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ-а, како су правилно закључили и нижестепени судови.

У вези са тим неосновано се захтевом браниоца окривљеног овакав став оспорава као погрешан и истиче да су поступајући судови неосновано стали на становиште изједначавања супстанце као опојне дроге и биљке из које се може добити иста супстанца. Наиме, описане радње окривљеног не могу се сматрати само као узгој биљака из којих се добија опојна дрога. Ово с'тога јер се под узгојем биљке подразумевају радње које се односе на сетву и негу биљке до њеног биолошког зрења и окончања вегетације, али се под узгојем биљке, у смислу одредбе члана 246. став 2. КЗ-а не могу сматрати даље радње које је предузео окривљени, односно сушење биљака и њихова припрема за конзумацију. С'тога се радње окривљеног наведене у изреци првостепене пресуде не могу подвести под појам узгоја биљке који је инкриминисан ставом 2. члана 246. КЗ-а, већ под појам производње опојне дроге ... - члан 246. став 1. КЗ-а.

Наиме, у конкретном случају, окривљени је биљке узгајао без овлашћења, али је предузео и додатне радње којима је дошао у фазу неовлашћене производње и на тај начин добио супстанцу која представља опојну дрогу, те је тиме остварио сва битна обележја бића кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ-а.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на повреду кривичног закона из члана 246. тачка 2. ЗКП-а одбио као неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да се повреде Законика о кривичном поступку од стране оба поступајућа суда односе на повреду доказног поступка, утврђење чињеничног стања и контрадикторности образложења и изреке пресуда.

По налажењу Врховног касационог суда изнетим наводима захтева браниоца окривљеног побијане пресуде се оспоравају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП-а и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440. ЗКП-а што нису разлози због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек у смислу члана 485. став 4. ЗКП-а, па је захтев браниоца окривљеног у овом делу одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 491. став 1. ЗКП-а и члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.**